

וכאן נכללו מים עם א"ש, ואברם לא היה שלם עד עכשו, שהטער לעשות דין ולהתקינו במקומו.

ובל ימיו לא היה שלם עד עכשו שכלל מים עם א"ש עם מים, ומושום כה ויהא ליה נסה את אברם ולא את יצחק, שהזמין אברם להכלל עם דין. וכשהשה את זה, נensus א"ש עם מים ונשלם זה עם זה. וזה עשה הדין להכלל זה עם זה. ואנו יצר הרע בא לקטרוג על אברם שלא השTEMם בראי עד שיעשה דין ביצחק. שיצר הרע הוא אחר הדברים והוא בא לקטרוג.

ובא וראה סוד הדבר. אף על גב שאמרנו שכתב אברם ולא יצחק, גם יצחק נכל בפטוק הזה סוד הכתב ויהא ליה נסה את אברם. לא כתוב ונסה לאברם, אלא את אברם, את דוקא, וזה יצחק. שהרי באותה שעיה בגבורו"ה התפתחה שורה. בין שעדר והדמן בדין על ידי אברם בראי, אז התעטר במקומו יחד עם אברם ונכללו א"ש עם מים ועלי למעלה, ואנו נמצאה מחלוקת בראי, מים עם אש.

מי [שא] ראה אב רחמן שנעשה אכזר? אלא כדי שמתגא מחלוקת מים עם אש ולהתעטר במקומם [בראי], עד שבא יעקב והפל התפקיד בראי, ונעשה שלשה אבות שלמים ונתקנו עלינוים ותחנותים.

ויאמר קח נא את בנה. וכי איך יכול אברם שהוא זקן? אם תאמר מושום שיצחק לא יצא מרשותו כלל - יפה, אבל כמו שנאמר (במדבר) קח את אהרן ואת

באים". ואברם לא היה שלם עד השטא דעת עטר למביד דינא ולאתקנא ליה באתריה.

ובל יומי לא היה שלם עד השטא דעת כליל מי"א באש"א ואש"א במי"א, ובגין כה ויהא ליה נסה את אברם ולא את יצחק, דאונמי אברם לאתכללא בדין, וכד עביד דא, עאל אש"א במי"א ואשתלים דא עם דא. ורא עביד דין לאתכללא דא בד"א. וכדין יציר הרע אתה לתקטרוג עליה דאברם דלא אשטים פדקא יאות עד דיבער דין בא יצחק. דיציר הרע אמר הדברים איהו אתה לתקטרוג.

ויהא חזי רזא דמלחה, אף על גב דקאמרו דאברם כתיב ולא יצחק, יצחק נמי אתכליל ביה בהאי קרא, רזא דכתיב ויהא ליה נסה את אברם. נסה לאברם לא כתיב אלא את אברם את דיקא ורא יצחק. דהא בה היא שעטה בגבורו"ה תטא שרייא, בין דעתך ווזדמן בדין על ידא דאברם בדקא יאות, כדין דעת עטר באתריה בהדריה דאברם ואתכלילו אש"א במי"א וסליקו לעילא, כדין אשטע מהלויקת פדקא יאות מיא באשא.

מן (עד) חמא אבא רחמנא דעת עביד אכזר. אלא בגין לאשטע מהלויקת מיא באשא ולאתעטר באתריה (ד"א לג' בדקא יאות, עד דעתך יעקב ואתפכן פלא בדקא יאות ואתעבידו תלטא אבחן שלמים ואתפכן עלאי וטפאי:

ויאמר קח נא את בנה. וכי היאך יכול אברם דאייה סבא. אי תימא בגין דעתך לא נפיק מרשותיה כלל, יאות, אבל כמה דעת אמר, (במדבר כ) קח